

Nedeľa do večnosti

Dnes nazrieme do málo čítanej biblickej knihy. Má pre naše uši veľmi podivný názov – **Abakuk**. *Deti sa pri jeho mene smejú a vykrikujú: „Aha! Kuk!“ :) Možno aj kvôli týmto detským reakciám dostal areál s detskými atrakciami na Donovaloch názov Habakuky (v katol. Biblii sa prorok volá Habakuk).*

- Ak si budete čítať tento maličký biblický spis, **nedozviete sa veľa o autorovi ani o dobe jeho vzniku**. Aby sme to dokázali rozšífrovať, musela nastúpiť prísna, kritická veda, ktorá skúma podrobne obsah, ale aj používané hebrejské výrazy a podľa toho dokázali knihu celkom presne datovať aj určit' identitu jej autora. Ak niekto chce ešte dnes naivne tvrdiť, že Biblia nemá s modernou vedou nič spoločné, tak nech si pozrie trebárs ten postup, ako sa došlo k daným informáciám a uvidí, že teológia používa prísne a súčasné vedecké metódy k svojej práci. A Biblia sama tým nič netratí, práveže skvelo vždy obstojí!

Takže kto bol ten tajomný muž menom Abakuk? Podľa svetových odborníkov (*S. Movinckel, J. Jeremias*) **patril medzi jeruzalemských chrámových prorokov**, dokonca pravdepodobne z rodu Lévi. To znamená, že jeho úrad bol veľmi vážny a ľudia ho pozorne počúvali. Keď hovoril chrámový prorok, to nebolo ako keď sa postaví niekto na ulici alebo v chodbe vášho domu a začne vás presviedčať: „*Toto je Božia vôľa... staň sa, neviem čím, jehovistom...*“ **Keď hovoril chrámový prorok, to cez neho hovoril sám Pán Boh**. Veď Pán Boh prebýval v chráme a chrámový prorok rozprával z moci svojho chrámového úradu.

V tej dobe neboli ľudia takí špekulanti, že by pohrdali každou autoritou, ako je tomu dnes. **Za Abakukom stála Božia autorita**. Keď hovoril človek s Božou autoritou, ľudia vstali zo svojich miest a počúvali! (Podobne neskôr hovoril aj Pán Ježiš. Mt 7,29)

- Navyše teologickí odborníci charakterizovali aj **čas Abakukovho proroctva**. Síce v historických tabuľkách na konci nášho prekladu Biblie máme uvedené, že pôsobil približne v čase príchodu Babyloncov do Júdska a teda bol svedkom celej tej vysokej politiky posledných júdskejších kráľov, odborníci sa zhodujú v tom, že pôsobil ešte skôr, pred nástupom Jeremiáša. (Teda **okolo r. 630 pr. Kr.** – *K. Seybold*)

Pochopiteľne, ako ostatní proroci – aj **Abakuk varoval pred ľahkosťou a plytkosťou ich života, staval sa ako strážca (2,1) dobrých, božských hodnôt v národe a varoval pred ťažkým dopadom židovskej ľahkovážnosti** v ich, zvlášť náboženskom živote.

My dnes tiež vieme, že **ľahkovážnosť a plytkosť vo viere prináša zlé dôsledky**. Vyzerá to tak, že Abakuk sa nedožil pádu Jeruzalema po babylonskom vpáde. To postihlo až ďalšie generácie. Presne tak to ale býva aj u nás. **Ak žijeme vo viere ľahkovážne my, ponesieme si za to svoj osobný trest, ale ešte viac na to doplatia generácie po nás, pre ktoré už ľahkovážny spôsob života podľa nášho vzoru bude prirodzený**. A budeme za to zodpovední aj my, že ich to tak naučíme, že zanedbávame dôležité veci, zvyky, aké kresťania mávali a mali by stále mávať.

Ale poďme teraz k jeho žalmu, ktorý tvorí záver, poslednú, 3. kapitoly jeho spisku:

Abakuk 3 (iba verše 2-9.16-19a):

² *Hospodine, počul som o Tebe zvest' a videl som Tvoje dielo, Hospodine. Oživ ho v najbližších rokoch. V najbližších rokoch urob ho známym, v hneve pamätaj na zľutovanie!* ³ *Boh prichádza od Témánu a Svätý z vrchu Párán. Sela! Jeho veleba zakryla nebesá a zem je plná Jeho chvály.* ⁴ *On žiari ako svetlo, lúče Mu z ruky šľahajú, a tým je zahalená Jeho moc.* ⁵ *Pred Jeho tvárou kráča mor a vzápätí za Ním ide náказа.* ⁶ *Zastane, premeriava zem, pozrie - a pohne národmi. Rozpadnú sa*

večné vrchy, sklonia sa odveké kopce; Jemu patria cesty večnosti. ⁷ Stany Kúšanu vidím v nešťastí, trasú sa šiatre Midjánska. ⁸ Či proti riekam, Hospodine, či proti riekam planie Tvoj hnev? Či proti moru je Tvoje rozhorčenie, keď sa nesieš na svojich koňoch a na svojich víťazných vozoch? ⁹ Tvoj luk je pripravený. Tvoj tulec je naplnený šípmi. Sela. Riekami brázdil si zem. ...

¹⁶ Začul som, a pohlo sa mi vnútro, a na ten zvuk chvejú sa mi pery, hniloba vniká mi do kostí a podlamujú sa mi nohy; budem čakať na deň súženia, ktorý pripadne na ľud, čo útočí na nás. ¹⁷ Hoci figovník nekvitne, ovocia niet na viničoch a sklame úroda olív, polia nedodajú potravu, ulúpené sú ovce z košiara a dobytko nielo v stajniach. ¹⁸ Ja radovať sa v Hospodinovi budem a jasat' v Bohu mojej spásy. ¹⁹ Hospodin, Pán, je moja sila, On jeleními robí moje kroky a vyvedie ma na moje výšiny.

Nedeľa večnosti. Taký názov nesie táto nedeľa už viac než 200 rokov (od 1816) a pôvodne bola náhradou za katolícky Všetichsvätých, keď si aj evanjelici pripomínali svojich mŕtvych. My už ale máme pamiatku zosnulých za sebou a charakter tohto cirkevného „Silvestra“ – keďže máme poslednú nedeľu cirk. roka – zaujíma **pozvánka k nahliadnutiu do večnosti ako takej.** Bežne sa na základe podobenstva o 10 pannách rozoberá naša pripravenosť či nepripravenosť a dochádzame k otázkam, či sa vôbec ocitneme na tej správnej strane vo večnosti. A tak je to správne. Počas cirkevného roka sa prebralo množstvo tém, až sa dostávame k celkom poslednej, úplne poslednej, ktorá nasleduje ešte aj po našej smrti, a veru aj po poslednom súde. A to je ... večnosť.

- **Večnosť v kalendári** znázorňuje aj rozdielnosť medzi svetským a cirkevným „Silvestrom“, kým po svetskom hneď nasleduje Nový rok, po tom cirkevnom, poslednej nedeli a pred prvou adventnou, nasleduje šesť dní medzi nimi... Ony sú obrazom – večnosti, toho, že dnešnou nedeľou rok ešte nekončí a rovnako že záverom nášho života, smrťou, sa tiež ešte nič nekončí...

S prorokom Abakukom stojíme ešte len z „našej“ strany veľkého diania. On v situácii Júdska, my v situácii svojho osobného života.

On s úzkosťou pozeral, ako sa jeho súčasníci správajú plytko, až doslova hlúpo. Nedávajú si pozor a on už tuší, že za to prídu ťažké dôsledky. Abakuk prorocky vidí Pána Boha aj s Jeho hnevom nad ľuďmi: „**Či proti riekam planie tvoj hnev, alebo proti moru? .. Tvoj luk je pripravený a tulec je plný šípv...**“ (v. 8-9) Nuž, luk a tulec plný šípv sa nepoužíva proti riekam, ani moru... Pán Boh chystal trest pre ľudí, pre svoj milovaný, vyvolený ľud. Jeruzalem a ľudia v ňom si nedali povedať. → **Krutý Babylon napokon dorazil ...**

Milí bratia, milé sestry, prorok Abakuk stál na stráži pred svojím ľudom presne tak, ako **dnes stojí na stráži Kristova cirkev.** Tak, ako prorok vtedy, tak **aj my dnes varujeme našu generáciu pred plytkosťou a vlačnosťou kresťanského života.** → **Aj nás môže dosiahnuť zlá budúcnosť v podobe večnosti.** Nesmieme si to zamlčovať tak, ako si to slepo zamlčuje svet, keď o zosnulých hovorí automaticky ako o tých, ktorí odišli do neba. Pretože tam jednoducho – neodišli. Mnohí nie, podľa evanjelia dokonca **väčšina nešla do neba** (Mt 7,13-14).

S prorokom však vidíme aj nádej. Na jeho slovách zo záveru biblickej knihy vyrástla aj známa mládežnícka pieseň. On tam hovorí, že **keby aj figovník nekvitol, keby aj nerodila zem ... ja sa vtedy budem radovať a jasat' v Bohu mojej spásy.** (v. 18)

Nech je svet okolo nás ako len chce prevrátený, nech je aj situácia, v akej žijeme, náročná a ťažká, **my máme pred sebou aj možnosť dobrej budúcnosti,** „lepšieho zajtrajška“. Do Júdska nemusel nikdy prísť Babylon a **súčasťou nášho života tiež nikdy nemusí byť zatratenie, zlá večnosť.**

Pán Boh nás volá, aby sme sa dobre rozhodli a my odpovedáme. Odpovedajme múdro, veď do stávk dáváme celý svoj život!